

Træffer du en vakker pigelil,
går kurtisen ganske ligetil:
Er hun sur eller ræd for sin mama,
preller alle ømme smil og blikke a,
lad dig ikke bløffe. Alting går nok bra,
når man bare tar den herre her:
I student, student, studentertiden
bør man leve som en glad student.
Evig tro det blir jeg sikkert siden,
nu er det lidt småt bevendt.
Søde lille frøken, vær tålmodig.
Biffen klarer vi enfin. Vent!
Thi som bekjendt
så kan man stole på en glad student.

Tar du så en slig fra hjertets grund
spidser hun mød dig sin lille mund.
Arm i arm ud på bummel og galei!
Holder du af mig, så holder jeg af dig.
Og på livets rosenstrødde Landevei,
tar vi begge denne herre her:
I student, student, studentertiden
bør man leve som en glad student.
Aegtefolk det kan vi nok bli siden,
nu er det lidt småt bevendt.
Sviger pap — og mama, vær tålmodig.
Biffen klarer vi enfin. Vent!
Thi som bekjendt
så kan man stole på en glad student.

ADAM HIORTH.

32. VI GÅ ÖVER DAGG- STÄNKTA BERG.

Marcia. Gånglåt från Helsingland.

Vi gå ö - ver daggstänkta berg, berg, berg, som
lånat av sma-rag-der-na sin färg, färg, färg. Och
sor-ger ha vi in-ga, vå-ra gla-da vi-sor klinga, där vi
gå ö - ver dagg-stänk-ta berg, berg, berg.

De gamla, och kloka må le, le, le.
Vi äro ej förståndiga som de, de, de.
∴ ty vem skulle sjunga
om våren den unga,
om vi vore kloka som de, de, de? ∴

I mänskor förglömmar er gråt, gråt, gråt,
och kommer och följer oss åt, åt, åt!
∴ Se, fjärran vi gånga
att solskenet fånga;
Ja, kommer och följer oss åt, åt, åt! ∴

Træffer du en vakker pigelil,
går kurtisen ganske ligetil:
Er hun sur eller ræd for sin mama,
preller alle ømme smil og blikke a,
lad dig ikke bløffe. Alting går nok bra,
når man bare tar den herre her:
I student, student, studentertiden
bør man leve som en glad student.
Evig tro det blir jeg sikkert siden,
nu er det lidt småt bevendt.
Søde lille frøken, vær tålmodig.
Biffen klarer vi enfin. Vent!
Thi som bekjendt
så kan man stole på en glad student.

Tar du så en slig fra hjertets grund
spidser hun mød dig sin lille mund.
Arm i arm ud på bummel og galei!
Holder du af mig, så holder jeg af dig.
Og på livets rosenstrødde Landevei,
tar vi begge denne herre her:
I student, student, studentertiden
bør man leve som en glad student.
Aegtefolk det kan vi nok bli siden,
nu er det lidt småt bevendt.
Sviger pap — og mama, vær tålmodig.
Biffen klarer vi enfin. Vent!
Thi som bekjendt
så kan man stole på en glad student.

ADAM HIORTH.

32. VI GÅ ÖVER DAGG-STÄNKTA BERG.

Marcia. Gånglåt från Helsingland.

Vi gå ö - ver daggstänkta berg, berg, berg, som
lånat av sma-rag-der-na sin färg, färg, färg. Och
sor-ger ha vi in-ga, vå-ra gla-da vi-sor klinga, där vi
gå ö - ver dagg-stänk-ta berg, berg, berg.

De gamla, och kloka må le, le, le.
Vi äro ej förståndiga som de, de, de.
∴ ty vem skulle sjunga
om våren den unga,
om vi vore kloka som de, de, de? ∴:

I mänskor förglömmar er gråt, gråt, gråt,
och kommer och följer oss åt, åt, åt!
∴: Se, fjärran vi gånga
att solskenet fånga;
Ja, kommer och följer oss åt, åt, åt! ∴:

Så gladeligt hand uti hand, hand, hand
nu gå vi till fågel Fenix land, land, land.
∴ Till ett sagoland, som skiner
av kristaller och rubiner;
nu gå vi till fågel Fenix' land, land, land. ∴

De väldiga skogarnas sus, sus, sus,
gå mäktiga som orgeltoners brus, brus, brus
∴ och livets vardagsträta
så lätt det är förgäta
vid de väldiga skogarnas sus sus, sus. ∴

Små flickor, små flickor för Er, Er, Er
min vackraste visa jag ger, ger, ger.
∴ Den visan är väl ringa,
men ändå skall den klinga,
små flickor, små flickor, för Er, Er, Er ∴

OLOF THUNMAN.

33. EN GLAD TRALL.

Marcia.

F. KÖRLING.

Där gin--go tre jän--tor i so--len på
vä - gen vid Lin--da - ne Le, de
sväng - de de svep - te med kjo -- len, de
tral --- la -- de al --- la tre. Tra-
la -- la -- la - la, tra - la -- la - la -- la - la, tra-
la - la -- la - la, tra -- la -- la -- la -- la, tra-
la -- la -- la - la, tra -- la -- la - la -- la - la, tra-
la -- la -- la - la, tral - la ---- la - la -- la.

De gingo i takt som soldater
och sedan så valsade de,
och »Udden är så later»
de trallade alla de tre.
Tralalalalala etc.

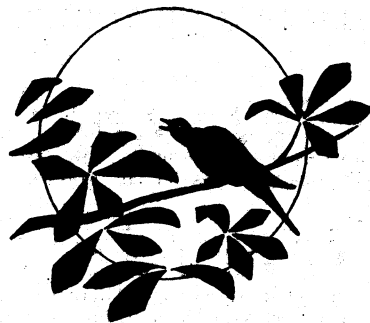
Men när som de kommo till kröken
av vägen vid Lindane Le,
de ropade alla: »hör göken!»
Sen skvätte och tystnade de.
Tralalalalala etc.

Och tego så tyst som de döda
och rodnade alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?
Tralalalalala etc.

Jo!

Det stod tre studenter vid grinden
och därför så tystnade de
och blevo så röda om kinden,
de trallande jäntorna tre.
Tralalalalala etc.

Det stod tre studenter vid kröken
och flinade, alla de tre,
och härmade och skreko: »hör göken!»
Och alla så trallade de.
Tralalalalala etc.

Kalle Musmeri

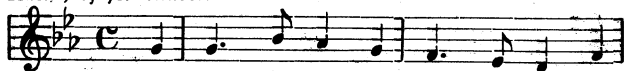
Prof. Dr. K. K. K.

Baldau K. K. K.

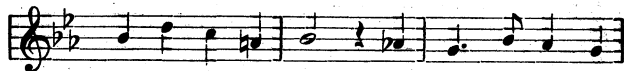
49. OCH JUNGFRUNEN OCH UNGERSVEN —.

Folkvisa.

Raskt, ej för snabbt.

Och jung -- fru-nen och un -- ger-sven de

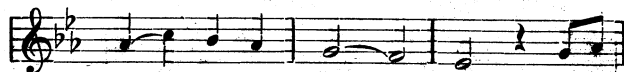
träf-fa-des på bron, och jung-fru-nen och

un-ger-sven de träf-fa-des på bron: „Har

jungfrun tänkt att gif-ta sig allt ut--i det-ta

år ut--i ro-----sor, har

jungfrun tänkt att gif-ta sig allt ut--i det-ta

år ut---i ro-----sor?"

.,: »Visst har jag tänkt att gifta mig,
men aldrig med dig, ,:
.,: jag har en vän på böljorna,
som längtar efter mig,
uti rosor.» ,:

.,: »Har du en vän på böljorna,
tro aldrig på den, ,:
.,: ty när han kommer till främmande land,
då har han någon ann',
uti rosor.» ,:

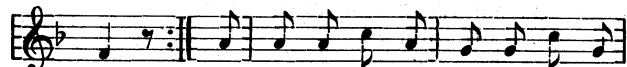
.,: »Ja, där så må han hava
så många som han vill, ,:
.,: men när han kommer hem igen,
då hörer han mig till
uti rosor.» ,:

.,: Och jungfrun skådar flaggorna,
de gula och de blå. ,:
.,: Där fick hon se sin käraste
allt uppå däckets stä,
uti rosor. ,:

50. DET VAR EN LØRDAG-AFTEN.

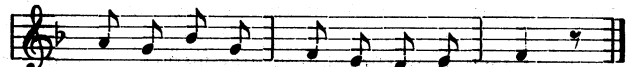
Det var en lør-dag - af - - ten, jeg sad og væn-ted

dig, du lo-ved mig at kom-me vist men

kom dog ej til mig, du lo-ved mig at

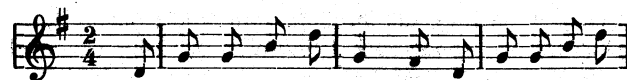

kom-me vist, men kom dog ej til mig.

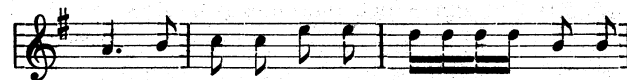
Hvor kan man plukke roser,
der inge roser gror!
∴ Hvor kan man finde kærlighed,
der kærlighet ej bor. ∴

Jeg vilde roser plukke,
jeg plukker ingen fler;
∴ jeg elsked dig så inderlig,
jeg elsker aldrig mer. ∴

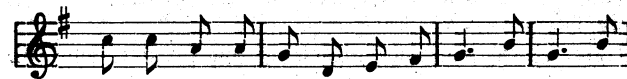
51. DET VAR EN TORSDAGS-AFTON.

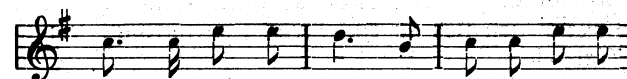
Det var en tors-dags af - - ton, jag var så glad i

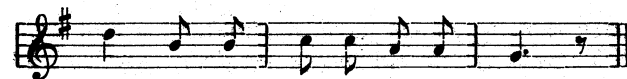
sinn, jag ha-de nyss fått tjl - li - vi - li - vim av

An-ders Jöns Kris-tin tral - lal - lal - - la tral - la tral -

lal - - - la - - la - - - la jag ha-de nyss fått

ja - - - ord av An-ders Jöns Kris - - - tin!

Och sen på fredags morgon jag klädde mig så fin
For sedan in till tjilvilivim och köpte mig en ring
Tralalala — — —
For sedan in till staden och köpte mig en ring.

Så klev jag in till prosten för att ut lysning ta'
Och sa' att jag vill tjilvilivim med Anders Jöns Kristin'.
Tralalala — — —
Och sa' att jag vill gifta mig med Anders Jöns Kristin'.

Han sa' det går la för sig och sönda'n däruppå
 Det lystes första tjilivilivim i kyrkan för oss två
 Tralalala — — —
 Det lystes första gången i kyrkan för oss två.

Och se'n så blev det bröllop, som stod i dagar tre.
 Där åts och sjöngs och tjilivilivim och söps ock med
 besked

Tralalala — — —
 Där åts och sjöngs och dansades och söps ock med
 besked.

Men när vi skulle vigas, sa' svärfar min till mig
 Glöm ej ta' fram din tjilivilivim när prostén säger till
 Tralalala — — —
 Glöm ej ta' fram din vigselring när prostén säger till.

Och nu ha' vi var't gifta jag tror i trenne år,
 Kristin' hon fick en tjilivilivim i sistförflutna vår
 Tralalala — — —
 Kristin' hon fick en flicka i sist förflutna vår.

Men ska' jag sjunga mera, då fruktar jag rent ut,
 Då räcker ej min tjilivilivim till denna kvällens slut
 Tralalala trala tralalalalala
 Då räcker ej min vackra röst till denna kvällens slut.

52. DET VAR EN VACKER SOMMARKVÄLL.

Jämnt galside.

Uppt. av K. EKMAN i Pargas.

Det var en vac--ker som-mar-kväll vid
 so-lens ne-der-gång, då jag skul-le gå till min
 lil--la vän, tral-le-ral--le--ra, till min
 lil--la vän, min me--ning att få ja.

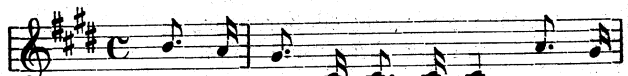
Och när jag kom till loftet fram,
 så log hon, vännen min.
 »Ack, far nu din väg för himlens vind,
 trallerallera för himmelens vind,
 ty jag kan ej bli din».

Men när jag såg i kammarn in
 satt där vår nämndeman.
 Och han var så fet och så stolt och så båld,
 trallerallera, så stolt och så båld
 och grina gjorde han.

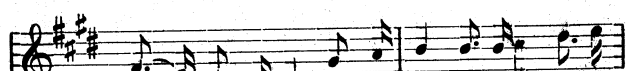
Det var en vacker sommarkväll
 vid solens nedergång;
 En glader sjöman gick kring bygden grön,
 trallerallera, gick kring bygden grön,
 och han var ung och fri.

54. SE, GOD AFTON OCH GOD KVÄLL.

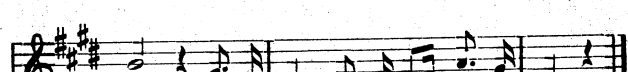
Folkvisa.

Se, god af--ton och god kväll min ut-

val --- das - te vän! Hu - ru le-ver väl världen med

dig, hu - ru le - ver väl värl-den med dig?

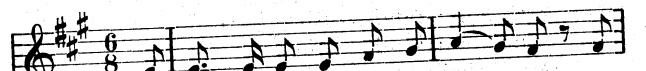
Har du hälsan och mår bra,
som jag tror att du skall ha,
:: har du nöjen, visst fägnar det mig. ::

Har du pengar, har du gull,
har du dina kistor full?
:: Har du det, så visst roar det mig. ::

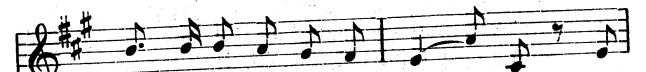
Har du ett förnöjsamt sinn',
det är rikedom din,
:: det är bättre än penningar och gull. ::

55. EN JÄGARE GICK UT ATT JAGA.

Folkvisa.

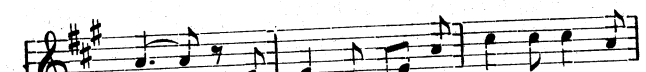
En jä -- ga-re gick ut att ja --- ga, en

jä -- ga-re gick ut att ja ---- ga allt

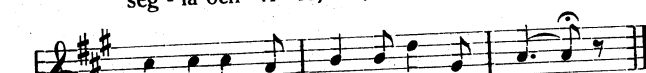
i enlund så grön, ja, ja, allt i enlund så

grön. Hal - - li, hal-lå, hal - - li, hal-lå, vi

seg - la och vi ro, ha, ha, ha, hal - li, hal-lå, hal-

li, hal-lå, vi seg - la och vi ro.

:: Där mötte han på vägen ::
en jungfru, som var skön, ja, ja,
en jungfru, som var skön.
Halli, hallå etc.

∴ Varthän, varthän skön jungfru? ∴
uti en lund så grön, ja, ja,
uti en lund så grön.
Halli, hallå etc.

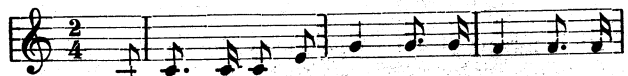
∴ Jag skall gå hem till min fader, ∴
som bor i lunden grön, ja, ja,
som bor i lunden grön.
Halli, hallå etc.

∴ Vad skall du hem hos din fader, ∴
som bor i lunden grön, ja, ja,
som bor i lunden grön.
Halli, hallå etc.

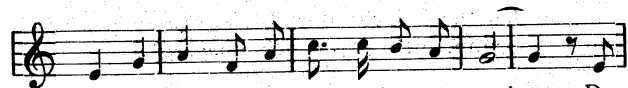
∴ Där skall jag blommor plocka ∴
och binda mig en krans, ja, ja,
och binda mig en krans.
Halli, hallå etc.

56. HALEVISA.

Folkvisa.

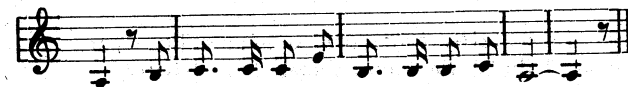
Och rid--da-ren och jung-frun de möt--tes på

bron, å hur--ra för ki--le-bus-san runn! De

lo--va-de var--and--ra sin ä---ra och sin

tro, sjung fral--la-ral-la--ral--la-ral-la-lej!

Så stod där en fantegutt och lyddes däruppå,
å hurra för kilebussan runn,
i afton skall riddaren till jungfrun gå,
sjung frallarallarallalej.

Och riddaren red, och fantegutten sprang,
och fantegutten hann lite fortare fram.

Och fantegutten klappar med fingerhandsken sin:
»Stå upp, sköna jungfru, släpp riddaren in!»

Och jungfrun kommer ut i silkessärken sin,
så öppna hon på dörren, släppte fantegutten in.

Jungfrun drager fram en förgyllande stol,
sen drager hon av honom både strumpor och skor.

Och jungfrun bäddar upp en förgyllande säng:
»Och där skall du ligga, du riddaresven.»

Och jungfrun gick i sängen med silkessärken sin,
och fantegutten efter med fillerocken sin.

Och när han hade legat där, till klockan den var två:
»Nu får jag upp och krypa och knaska och gå.»

»Och är du en riddare, som kom hit i går,
så skall du ej gå förr än ljusan dag.»

»Jag är väl ingen riddare, fast jungfrun tycker så,
jag är en fattig fantegutt, som kom hit i går.»

»Är du en fattig fantegutt, som kom hit i går,
så skall du aldrig komma med livet härifrån.»

Och fantegutten ut genom fönstret sprang,
den förgyllande kniven efter honom ut slang.

Jungfrun stod i fönstret, hon skratta och hon log:
»Och har du min ära, så har jag dina skor.»

»Ja, nog kan jag få mej ett par pinnalappaskor,
men aldrig så får du din ära så god.»

Efter BONDESON.

61. VINDEN DRAR, SKEP- PET FAR.

C. BORENIUS.

Vin - den drar, skep - pet far bort till fjär - ran
land, och sjö-mans-gos-sens lil - - la, lil - - la vän står
sör-jan - de på strand, och sjö-mans-gos-sens
lil - - la, lil - - la vän står sör-jan - de på strand.

Gråt ej, lilla vän,
torka tåren bort
och tänk på mig och på den ljuva tid,
som kommer inom kort.

Silver och gull, kistorna full
hämtar jag hem med mig.
Jag hämtar siden och sammetstyg
och allt så skänker jag dig.

62. MEN HÖREN I HERRAR OCH BÖNDER.

Men hö-ren i her-rar och bön-der på
land, som sit - ta vid spi-seln, fun - - de - ra i -
bland, hur skep-pe - na seg - la och hur som de
gå, jo, ni ta-lar långt mer än en sjöman för-står.

I tron att en sjöman förtjänar så lätt,
med sex pund i månan han klär sig så nätt:
en blå doffeltröja och silkesväst därtill,
blanka pengar på fickan, kom dricka vem vill!

Men kom helst åt Nordsjön en höststormig natt,
då det regnar och blåser som allt vor besatt,
gå i lä om storbåten till det bäst man kan få,
hålla fast uti riggen där storbåten står.

Och hören i herrar och herr inspektor,
när det regnar och blåser, kryper ni bakom mor.
Jo ni pissar i farstun, ni är rädd att bli våt,
raska gossar på rånocken skrattar däråt.

Och kapten går på halvdäck med käppen i hand,
han svär och förbannar det värsta han kan:
»Brassa focken, hal på aktern, visst lovar han opp,
passa noga på rodret din förbannaga kropp!»

Men när som en sjöman kommer i land,
då skyndar han sig åt flickan i famn.
Med ett glas i sin hand och en flicka i famn
visst lever han bättre än bönder på land!

63. OCKSA EN VACKER SJÖMANSVISA.

Folkvisa.

Se på de sjö-mans-gos - - sar hur
ras - ka som de gå. Och al - la vackra flic - kor de
tyc-ka om dem så, för att de är så ras - - ka och
ha ett hur-tigt mod, sitt un-ga liv de vå - ga vill på
sjö och saltan flod. Sjung fa - - ral - la-di ral - la-di
ral - - la - di rej, på sjö och sal - tan flod.

När de ska ut att vandra den vida världen kring
stå alla vackra flickor tätt packaga i ring,
och hjärtat i dom pickar, och pulsan i dom slår
allt liksom rävarompon när troimbon börjar gå.
Sjung etc.

När gossarna tar hyra på skepp som ut skall gå,
Då tar vi oss en rosig dag med våra flickor små.
Vi går med dem spatsera, och språkar med dem så
hur vi om dagen språka må, om natten sova få.
Sjung etc.

Om morgon klockan fyra, när skeppet skjuter segelskott
då ligger sjömansgossen på flickans arm för gott.
Då är det tid att taga och stryka på sin fot,
att avsked ta av flickan och sedan gå ombord.
Sjung etc.

Gud ger oss en foglig vind och resan den går fort,
vi lyckeligen segla allt till en annan ort;
vi lyckeligen segla och träffa i god hamn,
och skeppet där förtöja vi, och sen gå vi i land.
Sjung etc.

Vi gå där kring på orten och se oss litet om,
vad deras klädemoder vi meran tycka om.
Stor sak vi är ej kända, vi gå med dem på dans,
evad de vore englaskor, ja holländsk eller fransk
Sjung — — — — — ja tyska eller dansk.

En lantman han plöjer sin åker och sin äng
om natten får han ligga i sängen hos sin vän.
Men stackars vi sjömänner, som ut på böljan gå,
vi få så sällan sova, men ofta våta stå.
Sjung etc.

En sjöman i oväder får lida mycken nöd
att han med våta kläder får ofta gå till kojs.
Han på sin flicka tänker: ack, om hon vore här,
visst skulle hon då värma mig och torka mina klär.
Sjung etc.

Och denna visan gjorde vi på resan vi kom hem,
i engelska kanalen vi låg för bidevind;
det var ett vackert väder att roa tiden bort,
och denna visan gjorde vi, och hon blev ganska kort.
Sjung etc.

64. MUNTER BÖR EN SJÖ- MAN VARA.

Folkvisa.

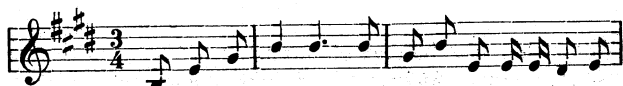
Mun-ter bör en sjö-man va -- ra, glömma
al -- la sorger lätt, glömma al -- la sorger lätt, och i
medgång som i fa -- ra bör han all - tid tän - ka
rätt: „Sjö-man jag till liv och själ, mig må
all - tid hän-da väl, skynda opp, opp i topp, skynda
opp, opp i topp, sjöman jag till liv och själ, mig må
all-tid hända väl, när jag skyndar, när jag skyndar, när jag
skyn-dar opp, när jag skyn-dar i top-pen opp.

Stormen är hans vän och broder
På de vida böljor blå, på de vida böljor blå,
Stundom får han stå till roder,
Stundom opp i toppen gå.
Sjöman jag till liv och själ o. s. v.

Vännen sin bör han ej glömma,
fast han länge borta är, fast han länge borta är.
Bör sin vän i hjärtat gömma,
Hålla henne alltid kär.
Sjöman jag till liv och själ o. s. v.

När en sjöman efter slutad fara
Skyndar in i lugnan hamn, skyndar in i lugnan hamn
Bör han alltid redo vara
Att ta flickan i sin famn.
Sjöman jag till liv och själ o. s. v.

65. EN SJÖMAN SEGLAR JORDEN RUNT.

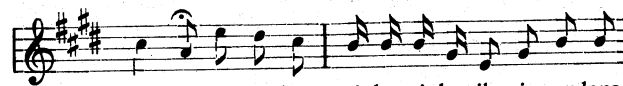
Och friskt är sjö-mannens un-ga liv, ki-li-vip-pan

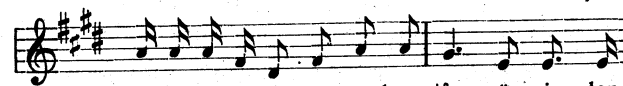
boj, o - hoj! Och friskt är sjö-mannens

un-ga liv, ki-li-vip-pan boj, ohoj! När vin-den

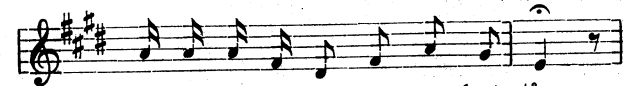
blå-ser i seg-lens ri-ke-ri-ke-rik, i seg-lens

ra-ke-ra-ke-rak, i seg-lens tåg, när vin-den

blå-ser i seg-lens ri-ke-ri-ke-rik, i seg-lens

ra - ke - ra - ke - rak, i seg - lens tåg.

∴ Vi hissa ankar och segla ut,
killivippan boj, ohoj! ∴
∴ Och vågen plaskar
mot skeppets rikerikerik,
mot skeppets rakerakerak,
mot skeppets bog.

En sjöman seglar jorden runt.
Hans hemkomst bliver
en glädjens fest.

Goddag, min flicka, hur står det till?
Jag tror du blivit
en annans vän.

Ahnej, min gosse, du kan tro mej!
Jag troget hållit
mitt givna ord.

Då blir den sjöman så glad i håg.
Han tar sin flicka
i trogen famn.

Och det är alla flickors lott
att älska sjöman
och sjömans liv.

66. JAG ÄR EN UNGER SJÖMAN.

Allegretto.

Folkvisa.

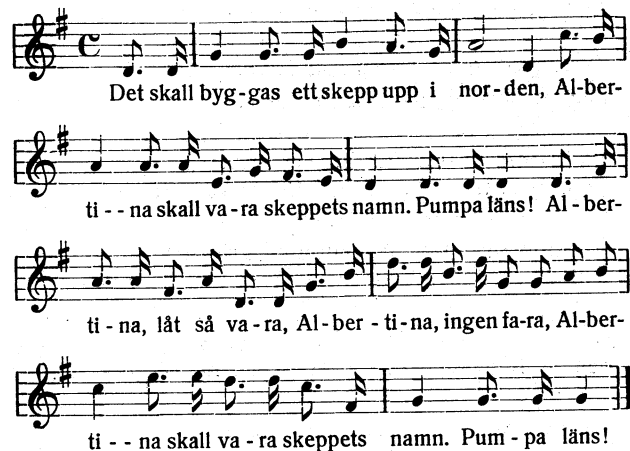

Jag är en un - ger sjö-man, som glad och lus - tig
är. Jag le --- ver säll och ys --- ter och
rök - - nar ej på be - svär. Skyn - - da, Au-
stra - - li - a, skyn - da, Au-stra - - li - a, skyn - da, Au-
stra - li - a, i - - la bort från Fin-lands kust! kust!

Mig gubben ofta bannar
ja, bannar mången gång.
Men uppå däck jag vandrar
och sjunger på min sång:

Visst tänker jag förtroligt
på flickorna där hem,
men när jag finner roligt,
så glömmar jag snart dem.

67. ALBERTINA.

Det skall byg-gas ett skepp upp i nor-den, Al-ber-
ti - - na skall va-ra skeppets namn. Pumpa läns! Al-ber-
ti - na, låt så va-ra, Al-ber - ti-na, ingen fa-ra, Al-ber-
ti - - na skall va - ra skeppets namn. Pum - pa läns!

Den skutan är alloredan målad,
den är målad i rött och gredelint.
Pumpa läns.
Den är målad, låt så vara,
den är målad, ingen fara
den är målad i rött och gredelint
Pumpa läns.

Den skutan är alloredan lastad,
den är lastad med öl och brännevin etc.

Den skutan är alloredan färdig
den är färdig att segla ut på sjön etc.

Till Madera vi färden skola ställa
till Madera vi färden ställa skall etc.

I estetiken gör jag mångt rön,
 när varje liten mö jag finner skön.
 Ty är hon även ful och stygg som tre,
 hon är dock en försinnligad idé.

Och i historien ser jag mångt drag,
 hur världens store män ha gjort som jag.
 Ej hade Sverige gått till avgrunds djup,
 om Carl den tolfte tagit sig en sup.

På kemisk väg jag finner framför allt
 den stora nyttan utav attiskt salt,
 men bland de många baser, som jag sett,
 är »Basen» dock hos Löf'ens numro ett.

Så lever jag som pärla uti gull,
 och själv jag märker knappt, hur jag blir full.
 Vid Bacchi kungliga akademi
 det går som tusan att professor bli.

Med Bacchus är jag bror, med Venus vän,
 och därför ger jag världen den och den.
 Här lever jag som gudars ättelägg,
 fastän jag icke äger spik i vägg.

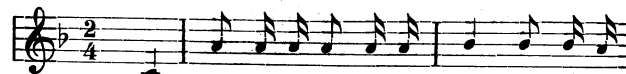
Dock — fattig är ej den, som något kan,
 med ruset jag ett ädelt yrke vann.
 Jag styr min egen väg på livets älv,
 ty kopparslagarverkstad har jag själv.

Och skulle jag uti en rännen dö,
 med lugn jag säger världen mitt adjö.
 Om hjärtat blott är glatt och själen ung,
 så dörr man lika salig som en kung.

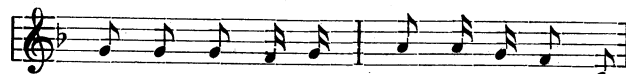
C. R. NYBLOM.

(Likväl vorden professor.)

104. MELLBERGVISAN.

När Mellberg till krig skul-le fa - - ra me-lu-

tam - tam -- ta, me - lu - - - - ta - - - li - an - lej, när

Mell-berg till krig skul-le fa - - - ra, man

trod - de han skul-le kom-ma hem. Ja - så man

trod - de han skul-le kom-ma hem? Ja, man

trod - - de han skul - le kom-ma hem.

Man väntade honom till påska,
 melutamtamta, melutalianlej,
 man väntade honom till påska
 eller sist till trefaldighetsda'n.
 — Jaså, sist till trefaldighetsda'n?
 — Jo, sist till trefaldighetsda'n.

Trefaldighetsdagen var inne,
melutam, o. s. v.,
trefaldighetsdagen var inne,
men Mellberg var inte där.
— Jaså, Mellberg var inte där?
— Nej, Mellberg var inte där.

Fru Mellberg gick opp i tornet,
melutam, s. s. v.,
fru Mellberg gick opp i tornet,
så högt som möjligt var.
— Jaså, så högt som möjligt var?
— Jo, högre än möjligt var.

Där träffade hon sin page,
melutam, o. s. v.,
där träffade hon sin page,
som sa' att Mellberg va' dö.
— Herrijessus, ä' Mellberg dö?
— Jo, Mellberg ä' riktigt dö.

»Och hur vart han begravnen»,
melutam, o. s. v.,
»och hur vart han begravnen?»
— »Jo, med fyra passagerare förut.»
— Jaså, med fyra passagerare förut?
— Jo, med fyra passagerare förut.

»Den första bar krigsstaven»,
melutam, o. s. v.,
»den första bar krigsstaven,
och den andra bar hans skärp.»
— Jaså, den andra han bar hans skärp?
Jo, den andra han bar hans skärp.

»Och den tredje han bar hans värja»,
melutam, o. s. v.,
»och den tredje han bar hans värja,
och den fjärde bar ingenting.»
— Jaså, den fjärde bar ingenting?
— Nej, den fjärde bar ingenting.

Och nu är visan aller,
melutam, o. s. v.,
och nu är visan aller
och nu är visan slut.
— Jaså, visan ä' riktigt slut?
— Jo, visan ä' riktigt slut.

110. HERTIGEN AV YORK.

Accelerando.

Och her--ti---gen av York, han
Och när de va' opp va' de opp, och

ha--de sju-tu--sen män. Han
när de va' ner va' de ner. Och

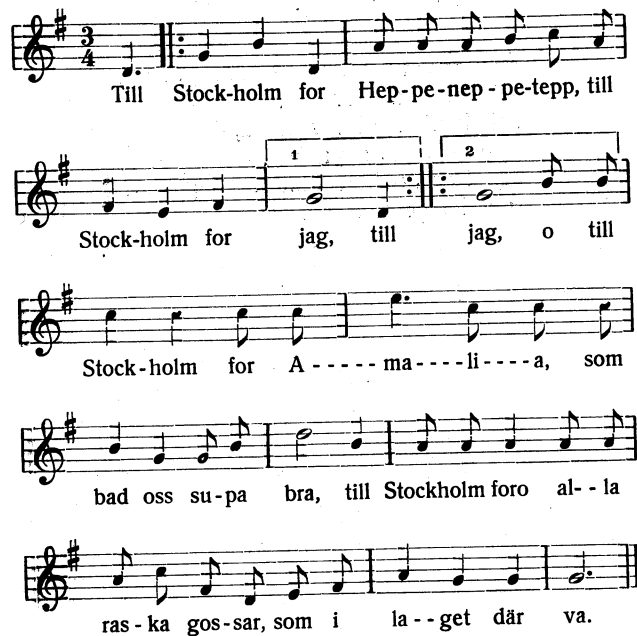
för--de dem opp på ber-gets topp. Han
när de va' hal--va vä--gen opp, va' de

för--de dem ned i-----gen.
var--ken ned el-ler opp.

Da capo in absurdum.

111. TILL STOCKHOLM FOR HEPPENEPPETEPP.

Efter BONDESON.

Till Stock-holm for Hep-pe-nep-pe-tepp, till

Stock-holm for jag, till jag, o till

Stock-holm for A-----ma-----li-----a, som

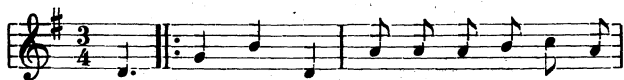
bad oss su-pa bra, till Stockholm foro al--la

ras-ka gos-sar, som i la--get där va.

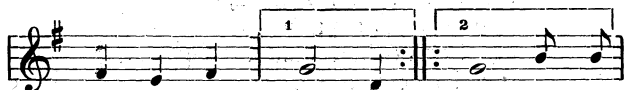
Och supen tog Heppenepptepp,
och supen tog jag,
och supen tog Amalia,
som bad oss supa bra,
och supen tog alla raska gossar,
som i laget där va.

111. TILL STOCKHOLM FOR HEPPENEPPETEPP.

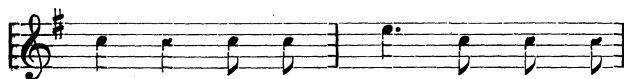
Efter BONDESON.

Till Stock-holm for Hep-pe-nep - pe-tepp, till

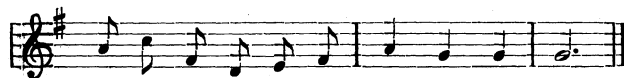
Stock-holm for jag, till jag, o till

Stock-holm for A - - - - ma - - - - li - - - - a, som

bad oss su-pa bra, till Stockholm foro al - - la

ras - ka gos-sar, som i la - - get där va.

Och supen tog Heppenepetepp,
och supen tog jag,
och supen tog Amalia,
som bad oss supa bra,
och supen tog alla raska gossar,
som i laget där va.